

عنوان مقاله:

نقش سیاق در معنای تعلیلی و تاکیدی بودن آن و تاثیر آن بر وقف و ابتدا

محل انتشار:

دو فصلنامه مطالعات ادبی متون اسلامی، دوره 3، شماره 10 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

اعظم پرچم - دانشگاه اصفهان- عضو گروه علوم قرآن و حدیث

فاطمه زمانی - دانشگاه صفهان دانشکده ادبیات گروه علوم قرآن و حدیث

خلاصه مقاله:

سیاق از مهم ترین قرائن برای کشف معانی صحیح آیات است و عدم توجه به آن موجب ارائه تفسیری ناقص از قرآن خواهد شد و فهم درست از آیات را با مشکل مواجه خواهد کرد. مفسران و دانشمندان علوم قرآنی همواره به اهمیت دلالت سیاق در فهم درست آیات قرآنی توجه داشته اند. بنابراین توجه بیشتر و دقیق تر به سیاق، این معنا را مشخص می کند که از خود آیات می توان در فهم مراد کلام خداوند کمک گرفت. از جمله مکان هایی که سیاق می تواند در آن نقش بسزایی داشته باشد، عبارت های پایانی آیات قرآن است که با واژه ی آن آغاز می شود. این واژه در جمله های پایانی آیات به صورت تاکیدی بکار رفته است که بیشتر آنها علاوه بر تاکیدی بودن معنای تعلیل را نیز می رساند. این مقاله در صدد است نقش سیاق را بر آن در چند نمونه از عبارات پایانی آیات قرآن بررسی نماید. لذا به منظور دریافت معنا و مفهوم آن در آیات مورد بحث، تفاسیر الفرقان، التحریر و التنویر، بحر المحيط، روح المعانی، کشاف، المیزان، مجمع البیان و نمونه را مورد مطالعه قرار داده است. نتایج این پژوهش نشان می دهد که غالب نحویان برای آن در مواضع مشخص شده معنای تاکید را پذیرفته اند و بدین ترتیب وقف بر سر آن و ابتدا از ما بعدش را جایز شمرده اند، در حالی که با توجه به تحقیق در مورد سیاق آیات قبل و بعد آیات مورد نظر و فضای نزول آیه و دیدگاه مفسران، آن در تمام موارد معنای تاکید نخواهد داشت، بلکه در بیشتر موارد دلالت بر تعلیل می نماید.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم سیاق، آن تاکیدیه و تعلیلیه، تفسیر وقف و ابتدا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/888882>

